

putea implica, după Ioniță, că elementul etnic (sau social) care folosea ritul incinerării a apărut doar în cursul evoluției din faza I și a fost asimilat de restul populației în cursul fazei mai recente. De asemenea, este cazul atribuirii unei vechimi mai mari mormintelor de incinerare în urnă, față de mormintele de incinerare în groapă, presupunând o trecere de la un tip funerar la altul.

Acestea, ca și unele concluzii de ordin mai general ale autorului, vor trebui să-și aștepte confirmarea sau precizarea prin aplicarea

metodei aici discutate la alte necropole, să-pate exhaustiv sau măcar în cea mai mare parte. Până atunci, chiar și cele mai plauzibile rezultate ale cercetării întreprinse de Ioniță rămân sub semnul unei anumite incertitudini, izvorâte din caracterul limitat al bazei lor. Aceasta nu scade, după părerea mea, meritele deosebite ale autorului. El a pornit pe o cale de cercetare, dificilă dar promițătoare, pe care va fi, fără îndoială, urmat și de alți arheologi români.

Mircea Babeș

BIBLIOTHECA HISTORICA ROMANIAE 10 ANI DE ACTIVITATE RODNICĂ

În 1973 se împlinesc 10 ani de când a luat ființă colecția *Bibliotheca Historica Romaniae* din cadrul Academiei R.S. România.

Temeiul colecției și rosturile ei au fost definite de către un harnic colectiv de specialiști, avându-l în frunte pe prof. univ. Miron Constantinescu.

Cărțile tipărite sub egida colecției „*Bibliotheca Historica Romaniae*” au avut menirea de a face cunoscute publicului larg dar și specialiștilor probleme cât mai variate din istoria poporului nostru, începând din cele mai vechi timpuri și până astăzi. Unele dintre cărțile tipărite au apărut în versiune străină (franceză, rusă, germană, engleză), ceea ce a făcut ca activitatea istoricilor și arheologilor români să fie adusă și la cunoștința specialiștilor de peste hotare. Dealtminteri, publicațiile colecției sînt expediate cu regularitate în peste 300 de locuri (biblioteci, institute și centre de cercetare, universități, muzee), din străinătate. Rezultatul firesc al unui atare efort de popularizare a științei istorice românești îl constituie zecile și sutele de recenzii publicate în revistele de specialitate de peste graniță.

În cadrul acestei colecții au fost tipărite cele trei tomuri intitulate *Din istoria Dobrogei*,

și tot aici au văzut lumina tiparului volumul *Formarea poporului român și a limbii române* redactat de C. Daicoviciu, E. Petrovici și Gh. Ștefan, cum și lucrarea lui Șt. Pascu. *Răscoala populară din Transilvania din anii 1437—1438* sau a lui D. Prodan *Boerii și vecinii în Țara Făgărașului din secolele XVI—XVII*. Merită a mai fi menționate lucrările lui Petre Diaconu *Pecenegii la Dunărea de jos*, a lui H.H. Stahl *Vechi comunități agrare românești*, a lui D. Prodan. *Supplex Libellus Valachorum* etc.

Desigur în rândul colecției și-au găsit locul numeroase volume de istorie modernă cum ar fi de pildă: *Mișcarea culturală românească pentru unirea din 1918* de V. Curticăpeanu, *Studii istorice transilvane* de Miron Constantinescu, *Poziția sașilor din Transilvania față de revoluția din 1848—1849* de Carol Gölner, sau volume de istorie contemporană, cum ar fi de pildă: *Activitatea diplomatică a lui N. Titulescu* de I. Oprea, *România și problema dezarmării 1919—1934* de Gh. Matei, *Soarta comună. Tradiții frățești* de L. Banyai ș.a.

În cadrul acestei colecții au apărut și unele lucrări de sinteză cum sînt *Scurtă*

istorie a Transilvaniei sub redacția lui C. Daicoviciu și Miron Constantinescu sau *Istoria arhitecturii în România* de Grigore Ionescu ș.a.

Din înșirarea numai a citorva dintre titlurile publicate în „Bibliotheca Historica Romaniae” se poate vedea cât de vastă este tematica istorică a lucrărilor. Nu încap

îndoielă că ea se va îmbogăți și mai mult în viitor.

De aceea, acum când s-au împlinit 10 ani de activitate a colecției, se cuvine să apreciem la dreapta valoare sîrguința cititorilor ei și să urăm colegiului de redacție spornică activitate.

Petre Diaconu